

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 21 sierpnia 1951 r.

w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej.

Na podstawie § 16 uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, poczynszyszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podległe Ministrowi Handlu Wewnętrznego jednostki organizacyjne jak również wydziały handlu przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych i Prezydiach Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi obowiązane są ściśle stosować zasady dyscypliny rzeczowej i finansowej realizacji planów inwestycyjnych, a w szczególności zasady, zawarte w uchwale Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, poczynszyszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124) i instrukcji w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji, objętych planem inwestycyjnym na rok 1951, wprowadzonej zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r., wraz z późniejszymi zmianami, wprowadzonymi zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 4 czerwca 1951 r. oraz w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Naruszenie zasad dyscypliny inwestycyjnej stanowi w szczególności:

- 1) angażowanie środków inwestycyjnych na roboty, usługi lub dostawy niezgodne z programem rzeczowym planu inwestycyjnego lub ponad limit finansowy właściwego składnika tytułu, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 uchwały powołanej w § 1;
- 2) zlecenie wykonania dokumentacji technicznej bez zatwierdzonego założenia projektu;
- 3) dokonywanie zamówień z terminem dostaw późniejszym niż przewidziany w harmonogramie wykonania inwestycji;

- 4) dokonywanie zamówień bez określenia ceny dostaw na zasadzie cennika lub cen opartych na wstępnej kalkulacji, a gdy chodzi o dobra z importu — na warunkach innych niż ogólne warunki dostaw towarów z importu;
- 5) rozpoczynanie robót, prowadzonych systemem gospodarczym, przed otwarciem wypłat, bez umowy lub bez zlecenia wewnętrznego udzielonego na piśmie, bez wyceny na podstawie stosownych kosztorysów albo bez stwierdzenia głównego (starszego) księgowego, że zlecenie mieści się w ramach limitów finansowych inwestora;
- 6) wykonywanie robót, prowadzonych systemem gospodarczym, w rozmiarach przekraczających program rzeczowy lub limit finansowy, wskazany w otwarciu wypłat;
- 7) zaniebdanie ograniczenia rzeczowego zakresu planowanej inwestycji w przypadku niemożności użyczenia środków dodatkowych na jej sfinansowanie;
- 8) zaniebdanie obowiązku zawiadomienia inwestorów nadrzędnych o przewidzianym niewykorzystaniu środków inwestycyjnych;
- 9) zaniebdanie obowiązku bieżącego przesyłania do banku finansującego odpisów wszelkich umów i zleceń (w tym i dodatkowych) podlegających zapłacie ze środków inwestycyjnych;
- 10) nieterminowe przedkładanie bankowi finansującemu dokumentacji prawnej i technicznej, dokumentów ustalających wysokość zadań oszczędnościowych oraz dokumentów stwierdzających wykonanie tych zadań w etapie projektowania;
- 11) używanie zaliczek ze środków inwestycyjnych niezgodnie z celem, na który zostały wypłacone, oraz nieterminowe ich rozliczanie;
- 12) zaniebdanie obowiązku terminowego sprawdzenia faktur (rachunków) przedłożonych do zapłaty i do-

Monitor Polski Nr A-94

— 1325 —

Poz. 1312

puszczanie do zastępczego dysponowania środkami inwestycyjnymi przez bank;

- 13) zaniebdanie obowiązku terminowego sprawdzania rachunków przejściowych;
- 14) zaniebdanie obowiązków w zakresie sprawozdawczości inwestycyjnej, w tym również zaniebdanie ścisłego przestrzegania terminów sprawozdawczości;
- 15) zaniebdanie obowiązku dostarczania wykonawcy dokumentacji technicznej w terminach przewidzianych umową;
- 16) zaniebdanie innych obowiązków wynikających z przepisów o dyscyplinie inwestycyjnej.

§ 3. W przypadku stwierdzenia naruszenia dyscypliny inwestycyjnej decyzję o zastosowaniu sankcji podejmuje kierownik danej jednostki organizacyjnej, w której nastąpiło naruszenie dyscypliny, zgodnie z przepisami § 13 uchwały powołanej w § 1.

§ 4. 1. Przed nałożeniem sankcji należy dać obwinionemu pracownikowi możliwość złożenia wyjaśnień.

2. Decyzję o zastosowaniu sankcji z uzasadnieniem należy doręczyć pracownikowi wraz z pouczeniem o przysługujących mu środkach prawnych.

§ 5. 1. Od decyzji, wydanych w I instancji, służy odwołanie do kierownika jednostki organizacyjnej szczebla bezpośrednio wyższego.

2. Odwołania można wnosić w ciągu 7 dni od doręczenia decyzji za pośrednictwem kierownika jednostki, który wydał orzeczenie.

3. Orzeczenia wydane przez Ministra, orzeczenia wydane w II instancji oraz orzeczenia, od których nie złożono w terminie odwołania — są ostateczne.

§ 6. 1. Kierownicy jednostek, którzy wydają orzeczenia w I instancji, powinni o każdym przypadku zastosowania sankcji zawiadomić kierownika jednostki właściwej do rozpoznania odwołania (§ 5), a jeżeli decyzję wydał inwestor naczelny — Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Zawiadomienie wraz z odpisem decyzji i odwołaniem — jeżeli zostało złożone — należy przesłać niezwłocznie po upływie terminu dla złożenia odwołania.

3. Kierownik jednostki, uprawniony do orzekania w II instancji, może — po rozpoznaniu odwołania — orzeczenie wydane w I instancji zmienić lub uchylić.

§ 7. 1. Sankcja może być wykonana tylko na podstawie orzeczenia ostatecznego.

2. Sankcja, przewidziana w § 12 ust. 1 lit. d) powołanej w § 1 uchwały, może być wykonana dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia przez inwestora szczebla bezpośrednio wyższego w stosunku do inwestora, który wydał orzeczenie w I instancji.

§ 8. Przy orzekaniu sankcji władzę orzekającą powinny brać pod uwagę częstotliwość przekroczeń oraz stopień winy pracownika, który dopuścił się naruszenia dyscypliny inwestycyjnej.

§ 9. W przypadku gdy naruszenie dyscypliny inwestycyjnej następuje w wyniku złej woli lub rażącego niedbalstwa pracownika i nosi znamiona czynu podlegającego ściganiu w myśl przepisów karnych, należy zawiadomić o przestępstwie władzę właściwą do ich ścigania.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Ochab